

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับ
ส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วย
โรคซึมเศร้า โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางสาวกุลธิดา สิทธีวราง

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ รองศาสตราจารย์ ดร. คาราวรรณ ติ่งปิ่นตา

บทคัดย่อ

ผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่รับการรักษาในโรงพยาบาลสวนปรุงมีปัญหาในเรื่องของความร่วมมือในการรักษาด้วยยา ดังเห็นได้จากสถิติของการไม่มาตรวจตามนัดและสถิติการกลับมารักษาซ้ำ ซึ่งการส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าจะช่วยทำให้ผู้ป่วยรับประทานยาอย่างต่อเนื่อง การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความร่วมมือในการรับประทานยา ความร่วมมือในการมาตรวจตามนัดและอัตราการกลับมารักษาซ้ำของผู้ป่วยโรคซึมเศร้า และศึกษาความพึงพอใจของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าและบุคลากรหลังมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยโรคซึมเศร้า ตึกจิระ โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ 1) ผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่รับการรักษาที่ตึกจิระ โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างเดือนเมษายน 2554-มิถุนายน 2554 จำนวน 11 คน และ 2) บุคลากรผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกจำนวน 47 คน ซึ่งประกอบด้วยจิตแพทย์ 3 คน พยาบาลวิชาชีพ 15 คน พยาบาลเทคนิค 1 คน ผู้ช่วยเหลือคนไข้ 17 คน เภสัชกร 1 คน และพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน 10 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า ที่ปรับโดยอรพินท์ สมบัติวัฒนางกูร (2551) 2) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 3) แบบสอบถามความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของอภิมิพร บุญแจ้ง (2553) 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วยโรคซึมเศร้า และ

ความพึงพอใจของผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกต่อการใช้แนวปฏิบัติ ซึ่งพัฒนาโดย สุพรรณิ
เตรียมวิศิษฐ์ และคณะ (2546) และ 5) แบบบันทึกการมาตรวจตามนัดและแบบบันทึกการกลับมา
รักษาซ้ำ การศึกษาอ้างอิงกรอบแนวคิดในการใช้แนวปฏิบัติจากสภาวิจัยทางการแพทย์และสุขภาพ
แห่งชาติประเทศออสเตรเลีย (NHMRC, 1999) และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษานี้ พบว่าภายหลังการใช้แนวปฏิบัติ 1) ผู้ป่วยโรคซึมเศร้ามีความร่วมมือใน
การรักษาด้วยยา 10 คน จากผู้ป่วยทั้งหมด 11 คน 2) มาตรวจตามนัดทุกคน 3) ไม่มีการกลับมารักษาซ้ำ
4) ผู้ป่วยโรคซึมเศร้าทุกคนมีความพึงพอใจในการดูแลหลังจากมีการใช้แนวปฏิบัติสำหรับส่งเสริม
ความร่วมมือในการรักษาด้วย ยาของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าในระดับมาก 5) ทีมบุคลากรที่ใช้แนวปฏิบัติ
ทางคลินิกมีความพึงพอใจในระดับมาก 45 คน คิดเป็นร้อยละ 95.74 และระดับปานกลาง 2 คน คิดเป็น
ร้อยละ 4.44

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือ
ในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยโรคซึมเศร้า สามารถช่วยเพิ่มความร่วมมือในการรักษาด้วยยาและมีความ
เป็นได้ในการนำมาใช้ในหน่วยงาน ดังนั้นจึงควรใช้อย่างต่อเนื่องในหน่วยงานเพื่อเป็นการพัฒนา
คุณภาพการดูแลผู้ป่วยโรคซึมเศร้า

Independent Study Title	Effectiveness of Implementing Clinical Practice Guidelines for Promoting Medication Adherence Among Patients with Major Depressive Disorders, Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province
Author	Miss Koontida Sittiwang
Degree	Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)
Independent Study Advisor	Associate Professor Dr. Darawan Thapinta

ABSTRACT

Patients with major depressive disorders in Suanprung Psychiatric hospital have problems in drug adherence identified through not attending appointments and re-admittance rate. Promoting medication adherence among patients with major depressive disorders is necessary for the patients to take medicine continuously. The purposes of this research was to study medication adherence, cooperation with appointments, and re-admittance rate among patients with major depressive disorders, and to study satisfaction with clinical practice guidelines (CPG's) for promoting medication adherence both in patients and user team in Jira ward, Suanprung Psychiatric hospital, Chiang Mai province. Study sample included two groups: 1) 11 patients with major depressive disorders who received services at Jira ward, Suanprung Psychiatric hospital, during April to June 2010, and 2) the users of CPGs consisting of 3 psychiatrists, 15 professional nurses, 1 technical nurse, 17 nurse aids, 1 pharmacist and 10 community nurses. The instruments for data collection consisted of 1) the CPGs for promoting medication adherence of patients with major depressive disorders modified by Sombutwattanangura (2008), 2) demographic data form,

3) medication adherence questionnaire developed by Boonjang (2010), 4) the satisfaction questionnaire of patients and the users in CPGs developed by Triamvisith and colleagues (2004), and 5) the record form of follow up and re-admittance rate. The study was based on the implementing CPGs framework of Australian National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1999) and data were analyzed using descriptive statistics.

The results showed that: After use of the CPGs 1) 10 of 11 patients with major depressive disorders had medical adherence, 2) all patients shown up in appointment day, 3) no one was readmitted, 4) all patients with major depressive disorders were satisfied with the clinical practice guidelines for promoting medication adherence at a good level, 5) 45 members (95.74%) of the user team were satisfied with clinical practice guidelines for promoting medication adherence at a good level, and 2 (4.44%) were satisfied at a moderate level.

The results of the study show that implementation of CPGs for promoting medication adherence of patients with major depressive disorders could improve their medication adherence and is feasible for use in this hospital. Therefore, they should be implemented continuously in the unit so as to improve quality of care for patients with major depressive disorders.